

vedkommende Arbejdsgiver — gaa i Staa af sig selv, længe før man er kommen igennem den Række af Personer, som omfattes af den ulovlige Aftale.

Kommissionen maa derfor formene, at der tiltrænges Regler, der dels kan befri den offentlige Arbejdsanvisning for i saadanne Tilfælde at skulle bruges til en Række forgæves Anvisninger og dels kan virke til, at Tilstedeværelsen af den kollektive Arbejdsvægring bringes for Dagen saa hurtigt som muligt, saaledes at Spørgsmaalet om Deltagernes Adgang til at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse kan finde sin Afgørelse paa een Gang.

I Henhold hertil gives der ifølge det i Lovudkastets § 8 indeholdte Forslag Arbejdsanvisningsdirektøren Adgang til, naar gentagne forgæves Anvisninger er foretaget og det derfor eller af andre Grunde skønnes, at Arbejdsvægringen er af kollektiv Natur, at standse den videre Anvisning samt til gennem en Meddelelse herom til vedkommende Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer at foranledige, at Organisationerne tager den faglige Strid op til Behandling; og saafremt den kollektive Arbejdsvægring opretholdes paa Trods af en ad fagretslig Vej truffen Afgørelse, vil Arbejdsløshedsinspektøren derhos have at paase, at der herefter ikke udbetales Understøttelse til Medlemmer, der under Hensyntagen til de foreliggende Forhold og de paagældendes Kvalifikationer af Inspektøren skønnes *at maatte omfattes af den kollektive Arbejdsvægring*. — I Forslaget gives der derhos Regler om, hvorledes der nærmere skal forholdes i den Tid, der hengaar imellem Indberetningen til Organisationerne og disses Afgørelse af Sagen.

Et Mindretal (*Langhjør*), der ikke anser de gældende Bestemmelser vedrørende Medlemmers Forpligtelse til at overtage Arbejde for tilfredsstillende og ejheller finder, at det af Kommissionens Flertal stillede Forslag vedrørende kollektive Arbejdsvægringer er fyldestgørende, stiller et særligt Forslag angaaende disse Forhold (se Mindretals-Forslaget til Lovudkastets § 8). Med Hensyn til dette Forslag henvises til nævnte Mindretals Bemærkninger nedenfor Sp. 2469—72 til § 8.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælp til *Opholdspenge*, naar Familieforsørgere for at udføre anvist Arbejde maa tage midlertidigt Ophold udenfor Hjemmet (jfr. den paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1917—18 under § 14 B. 63 Som Nr. 33 opførte Bevilling), formener Kommissionen, at de hidtil fulgte Regler, hvorefter saadan Opholdspenge-Hjælp bevilges af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg efter nærmere af Indenrigsministeriet godkendte Bestemmelser, virker i det væsentlige tilfredsstillende, og man skal derfor henstille, at Administrationen af disse Understøttelser fremdeles henlægges under Arbejdsudvalget. Med Hensyn til den hidtil stedfundne Uddeling af Opholdspenge henvises til de i Bilag Nr. 6 meddelte Oplysninger, idet bemærkes, at Udvalget med Arbejdere, der har faaet *anvist* Arbejde, har ligestillet Arbejdere, som *selv* har skaffet sig Arbejde, for saa vidt et kommunalt Arbejdsanvisningskontor eller en Arbejdsløshedskasse derefter har godkendt Pladsbesættelsen. Kommissionen formener, at denne Fremgangsmaade fremdeles vil kunne følges.

I Forbindelse hermed skal med Hensyn til Spørgsmaalet om *Arbejderes Herbergering og Forsyning med Kost* ved større samlede Arbejder udenfor Hjemstedet (Jernbaneanlæg o. lign.) bemærkes, at Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg allerede i et enkelt Tilfælde — ved Anvendelse af Opholdspenge-Bevillingen — har taget dette Spørgsmaal op. Da det ved Udførelsen af nogle større Inddæmningsarbejder ved